

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 5. Legati a Basileensibus ad Cæsarem pro pace reddenda decreti

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV.
A. G. 1442.

viam, si Patres abrupta omni mora pro futura Synodo locum designarent, sicque Principum, quibus hac in re nulla competeret auctoritas, urbem nominandi copiam prævenirent.

§. V.

Legati a Basileensibus ad Cæsarem pro pace reddenda decreti.

Paucis ex post diebus, cum Felix Basileensibus spondisset, se quævis pro pace Ecclesiæ reddenda acturum, nihilque eorum, quæ salva in omnibus Apostolicæ Sedis auctoritate, ad stabilem concordiam necessaria judicaverint, ommissurum, visum est omnibus, quosdam ad Imperatorem delegandos, qui de mediis ad consequendam firmam pacem necessariis communi studio agerent. Felix ergo cuidam Episcopo, nomine Bartholomæo, necnon Nicolao Amici negotium dedit, ut Synodicas literas ad Cæsarem deferrent, quibus de rerum statu edoctus, ad pacem Ecclesiæ reddendam permoveretur. Concinnabat hanc epistolam Basileensium nomine Panormitanus, quæ, cum copiose quidem dilaudata, nulli tamen probata esset, Æneas Sylvius jubente Arelatensi Cardinale alteram confecit, omnium, ipsius quoque Panormitani applausu commendatam.

In

In ea non minori sermonis claritate, Sæcul. XV. A.C. 1442.
 quam verborum compendio enarrabat Basileensium gesta; radicem schismatis
 Eugenium inter & Synodum detegebat, simulque pluribus exaggerabat Concilii vilipensionem huic Pontifici imputatam, necnon molimina, quibus illud dissolvere conatus esset, ac denique exponebat crimina, quorum reus coram Ecclesia agebatur, ex adverso autem æquitatem sententiæ in eum a Basileensibus latæ, necessitatemque novum eligendi Papam veluti sacris Canonibus suffultam deprædicabat. Imperatorem quoque adhortabatur, ut justam Synodi causam tueretur, & adversariorum audaciam reprimeret; tandem contestabatur, Basileenses nil ardentius in votis habere, quam pacem Ecclesiæ; talem tamen, quæ non modo honestati, sed etiam veritati, ac justitiæ inniteretur, quæque fidei orthodoxæ nullo pacto adversaretur. Addebat, promptissimum revocandæ unionis medium esse, si Synodi Constantiensis, & Basileensis decreta observentur. Pollicebatur etiam Felicem unacum Patribus omni, quo posset, studio concordiam promoturum.

Sæcul. XV.

A.C. 1442.

§. VI.

Basileensium Delegati ad Imperatorem profecti.

Abeunt ergo ambo Delegati die quinta Aprilis hisce mandatis plene instructi. Ast cum famæ rumores quaquaversum nuntiarent, Fridericum jamjam itineri accinctum proxime Francofordiam ad Imperii comitia venturum, Basileenses collatis inter se consiliis decernebant, ut solemniori Legatione Cæsarem honorarent. Id muneris recusabant neo-electi Cardinales; memores enim erant nuperæ ignominiae, qua ceteri Deputati non ita pridem in Moguntino Conventu afficiebantur, haud absque ratione metuentes, ne & ipsi, ut antea factum, dignitatis suæ insignia deponere cogerentur, ac nequidem Cardinalium habitu ornati comparere permetterentur. Nihilominus Felix, pluresque alii jubebant illos bono animo esse, ante eorum oculos ponentes, officii sui partes exigere, ut pro defensione veritatis ac justitiæ, necnon ad tuendam Concilii æquitatem quidvis aggredierentur, & adversa quæque tolerare parati essent, etiamsi vestes purpureas, dignitatis suæ tesseram, exuere compellerentur. His ita corroboratis, agebatur de seligendis ejusmodi Delegatis: ubi
suffra-